

Največji slovenski dnevnik
v Združenih državah
Velja za vse leto . . . \$6.00
Za pol leta . . . \$3.00
Za New York celo leto . . \$7.00
Za inozemstvo celo leto . \$7.00

GLAS NARODA

The largest Slovenian Daily in
the United States.
Issued every day except Sundays
and legal Holidays.
75,000 Readers.

List slovenskih delavcev v Ameriki.

TELEFON: OHelsea 3-3878

Entered as Second Class Matter September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3, 1879

TELEFON: OHelsea 3-3878

NO. 302. — ŠTEV. 302.

NEW YORK, THURSDAY, DECEMBER 27, 1934. — ČETRTEK, 27. DECEMBRA 1934

VOLUME XLII. — LETNIK XLII.

TROCKI JE SNOVAL ZAROTO PROTI STALINU

LEONID NIKOLAJEV, KI JE USMRTL KIROVA JE HOTEL USTRELITI DIKTATORJA STALINA

Moskovske oblasti so objavile priznanje atentatorja Nikolajeva. — Neki konzul v Leningradu je baje izročil teroristom pet tisoč rubljev. — Zaradi protirevolucionarnega delovanja je bilo v zadnjem času usmrčenih nad sto oseb. — Trockemu postajajo francoska tla prevročja.

MOSKVA, Sovjetska unija, 26. decembra. — Danes je vlada objavila priznanje morilca Leonida Nikolajeva, kateri je vprizoril atentat na Sergeja Kirova, uglednega člana komunistične stranke. Iz njegovega priznanja je razvidno, da so nameravali teroristi uvesti splošno agitacijo proti komunistični stranki ter strmoglaviti njene sedanje voditelje.

Teroristi so istih nazorov kakor Trocki in Zinovijev ter so prepričani, da so nasilna dejanja edino sredstvo za odstranjenje sedanje vlade. Zarota je bila v prvi vrsti naprejena proti diktatorju Stalinu.

Poleg Nikolajeva bo procesiranih tudi štirinajst njegovih tovarišev, med katerimi velja Ivan Koto linov za voditelja zarote.

Kotolinov je seznanil Nikolajeva z nekim tujezemskim konzulom v Leningradu, kateri mu je dal pet tisoč rubljev za njegovo protirevolucionarno delovanje. Rečeno mu je bilo tudi, naj takoj, ko bo dobil potrebna navodila, stopi v zvezo z Leonom Trockim, zagovornikom svetovne revolucije. 450 rubljev je izročil Nikolajev Kotolinovu, ostanek je pa pridržal zase.

Poleg Kotolinove skupine protirevolucionarjev, čijih sedež je bil v Leningradu, je obstajala še nadaljna skupina, kateri je načeloval neki Šacki. Ta skupina je kovala zaroto proti Stalinu.

Nikolajevu skušajo dokazati, da je nameraval pravzaprav umoriti Stalina in da je le slučajno zadel Kirova.

Brat Nikolajeva je izjavil: — Leonid mi je večkrat zatrjeval, da zamore biti sovjetski režim strmoglavljen edinole s pomočjo kapitalističnih držav.

Teroristi so pridobivali svoje pristaše s pomočjo zatrdila, da prihaja vse zlo v Rusiji od sedanjih voditeljev komunistične stranke: — Stalina, Kaganoviča, Molotova in Kirova.

V zadnjem času je bilo usmrčenih stopet oseb, katerim je vlada dokazala, da so se udeleževale protirevolucionarnega gibanja.

LENINGRAD, Sovjetska Unija, 26. decembra. Andrej Aleksandrovič Zdanov, naslednik usmrčenega Sergeja Kirova, je kot voditelj leningrajskega okraja zarteval danes strožjo disciplino v stranki, da se preprečijo teroristična dejanja. Spomin na Kirova bo najhujše na ta način počastiti, da se stranko očisti vse izdajalskih elemntov.

PARIZ, Francija, 26. decembra. — Leon Trocki, ki je pred dobrim letom dospel v Francijo, je kar nenadoma postal za to deželo zelo neprijeten gost.

Ko mu je francoska vlada dovolila, da se sme zdraviti v nekem francoskem kopališču, niso sovjeti protestirali proti temu. Sedaj je pa dobila zadeva vse drugačno lice, kajti moskovske oblasti zatrjujejo, da je dal Trocki povod za atentat na Kirova.

Trocki bo moral kmalu vzeti v roko popotno palico, kajti prijateljstvo med Francijo in Sovjetsko unijo postaja čedalje bolj prisrčno.

Pred Božičem je dospel sem novi sovjetski poslanik Vladimir Potemkin, ki bo najbrž zahteval od francoskega zunanjega ministra Laval, naj Francija izžene Trockega oziroma naj ga izroči sovjetski vladi.

Kje se Trocki pravzaprav nahaja, se natančno ne ve. Nekateri zatrjujejo, da ga sploh ni več v Franciji, ampak da je odpotoval v Italijo.

“Industrija se boljša”—pravi zvezni urad

BETTY GOW BO PRIČALA PROTI HAUPTMANNU

Betty Gow je zadnja videla živega otroka. — Potovala je pod tujim imenom. — Važna priča v Hauptmannovem procesu.

Betty Gow, ki je položila Lindberghovega otroka v posteljo ono noč, ko je bil odveden, je prišla iz Glasgowa na Škotskem na parniku “Aquitanian” v New York.

Betty Gow je bila zadnja, ki je videla Lindberghovega otroka še živega ob 8.30 zvečer 1. marca 1932 in poldrugo uro zatem je našla njegovo posteljo prazno ter je Lindberghu prva prinesla žalostno novico, da je bil njegov sin odveden.

Odkar je bil Bruno Richard Hauptmann aretiran, je Betty Gow ogledovala njegove slike, toda nikakor ni v stanu postaviti ga v kako zvezo z odvedbo in umorom otroka.

Generalni pravdnik David T. Wilentz je rekel, da je bivša Lindberghova služkinja prišla v New York na njegovo povabilo in je država New Jersey za njo plačala vozni listek.

Kapitan ladje je storil vse, da bi bila njena navzočnost na ladji prikrita. Potovala je pod imenom Bessie Galloway in ko je parnik prišel v pristanišče, je šel carinski uradnik v njeno kabino in ji je izročil potrebne listine, da je mogla takoj oditi.

Časnikarski poročevalci so jo po dolgem iskanju našli in so hoteli od nje izvedeti, kaj ji je znano o odvedbi Lindberghovega otroka. Betty pa jim je odgovorila, da ničesar ne ve in da jim tudi ničesar ne more povedati.

Ostala je v svoji kabini, dokler ni bil pomol prazen. Nato je pripeljal avtomobil družine Morrow iz Englewood, N. J., kamor se je takoj nato odpeljala in kjer bo ostala do časa Hauptmannovega procesa.

TROCKI V SVOJEM SKRIVALIŠČU

Pariz, Francija, 25. decembra. — Leon Trocki ne mara izdati svojega skrivališča, medtem ko naznanjajo poročila iz Varšave, da namerava Josip Stalin naprositi francosko vlado, da ga izžene iz svoje dežele.

Odkar je izginil iz vile Barbizon blizu Pariza, kjer je dalja časa živel s svojo ženo, njegovo bivališče ni znano in ga tudi francoske oblasti ne izdajo. Iz vile Barbizon je odpotoval v maju in nikdar ni bilo objavljeno, kam je odpotoval.

Trocki je bil nekaj prijatelj Grigorija Zinovjeva, ki bo najbrže izgnan iz Rusije, toda se je z njim sprl, ko se je Zinovjev vklonil Stalinu in ga prosil, da ga zopet sprejme v komunistično stranko.

MACEDONSKI TERORIST MORILEC

Madarski, ki je umoril nekega političnega nasprotnika, je izvršil smrtno obsodbo na d svojo ženo.

Sofija, Bolgarska, 26. dec. Macedonski terorist Dimitri Madarski je obdolžen, da je umoril svojo ženo.

Pred tremi leti je bil prijet in obsojen na dosmrtno ječo zaradi umora nekega svojega političnega nasprotnika v Sofiji, toda je bil na pritisk tedaj mogočne macedonske organizacije IMRO izpuščen, ko je odsedel eno leto svoje kazni. Vrnil se je na “delo” v organizaciji v Dupnici, kjer se je zaljubil v neko mlado dokle.

Bolj iz osebnih kot pa političnih nagibov jo je očrnil pri krajevnem poglavarju revolucionarne organizacije Nastevu, kateremu je rekel, da je imela ljubavno razmerje z dektektivom Lazarovom, katerega je izdala tajnosti IMRO organizacije. Žena in Lazarov sta bila obsojena na smrt in je Madarskemu bilo naročeno, da izvrši smrtno kazen. Dve leti pozneje je policija, ki je zasledovala nek drug zločin, v nekem vinogradu našla Lazarovo in ženinovo truplo.

UKRADLI VOZ JAJC

Hammoncton, N. Y., 26. dec. Pet oboroženih roparjev je vkradlo tovorni avtomobil jaje. Nekaj časa so s seboj odpeljali šoferja in njegovega pomočnika, nato pa v gozdu oba izpustili.

BOMBA NA KUBI

Santiago, Kuba, 26. dec. — Ko je v hiši Enrique Comasa eksplodirala bomba, je bil nevarno ranjen poročevalec Ass. Press Alberto Garcia skupno s petimi svojimi prijatelji. Družba je bila sredi svečane večerje na sveti večer.

MILAN IMA MILIJON PREBIVALCEV

Rim, Italija, 26. decembra. Po uradnem ljudskem štetju se je Milan pridružil Rimu kot mesto z nad milijon prebivalcev. Rim ima 1,128,196 prebivalcev, Milan pa 1,051,413.

ELLSWORTH NAD JUŽNIM TEČAJEM

Wellington, Nova Zelandija, 26. decembra. — Raziskovalec južnega tečaja Lincoln Ellsworth in njegov pilot Bernt Balchen sta z aeroplanom letela čez južni tečaj od Deception otoka do Kitovega zaliva.

JAPONSKA BO VODILA SVET

Bivši vojni minister general Araki pravi, da mora Japonska voditi svet. — General je ozdravel po dolgi bolezni.

Tokio, Japonska, 26. dec. — “Prišel je čas za Japonsko, da vodi svet”, je rekel najvišji vojni svetovalec in bivši vojni minister general Sadao Araki japonski mladini.

Araki se je zahvalil šolskim otrokom od 7 do 14 let, ker so z malimi doneski prispevali za zdravljenje v njegovi bolnici, vsled katere je moral odstopiti kot vojni minister. Povedal jim je tudi, da je sedaj popolnoma okreval.

Toda ves denar, ki so ga nabrali otroci, je bil izdan za aeroplane in municijo.

“Do sedaj je sledila Japonska vodstvu zapadnih narodov. Toda prišel je čas za Japonsko, da vodi svet. Ali je že kdo izmed vas videl kako z dvema glavama Ne, toda mogoče jo hoste, toda rotim vas, da ste junaški, kadar jo vidite. Čas mednarodne krize je tukaj. Sedaj smo sredi nevarne dobe. Bodite junaški”, je zaključil general Araki.

Tokio, Japonska, 26. dec. — Cesar Hiroto je z velikimi slovesnostmi otvoril letno zasedanje parlamenta. Poglavitna naloga sedanjega parlamenta je odobriti največji državni proračun in dovoliti en bilijon jenov za obrambo.

DR. MANIU JE NEIZPROSEN

Dunaj, Avstrija, 26. dec. — Dr. Juliu Maniu je neizprosen v svoji zahtevi, da kralj Karol izžene iz dežele svojo prijateljico Magdo Lupescu.

Dr. Maniu je voditelj močne narodne kmetske stranke ter je bil še v Avstro-Ogrski odličen odvetnik in dolgo let poslanec v ogrskem parlamentu. Glede Lupescove se skrajšem noče pogajati.

“Kralj mora izgnati Magdo Lupescu”, je rekel dr. Maniu. “Z njim se ne bom poravnal samo na polovični podlagi. Med nama mora priti do popolnega sporazuma, ne samo glede političnih vprašanj, temveč tudi glede nje”.

MADŽARI SE VRAČAJO

Budimpešta, Madžarska, 25. decembra. — Iz Szegeda prihaja poročilo, da je Jugoslavija dovolila prvemu Madžaru, ki je bil izgnan iz Jugoslavije, da se sme vrniti. Beograđske oblasti so dovolile nekemu trgovcu iz Novega Sada, da se sme zopet vrniti s svojo ženo.

Madžarska javnost sedaj upa, da bo jugoslovanska vlada dovolila vsem izgnanim Madžarom, da se vrnejo na svoja posestva.

POSEBNO V INDUSTRIJI JEKLA SO SE RAZMERE IZBOLJŠALE

WASHINGTON, D. C., 26. decembra. — Kot zatrjuje božično poročilo Federal Reserve Boarda, je industrijsko delovanje v Združenih državah mnogo boljše in odgovarja letnemu času. Jekla, ki je poglavitno industrijsko merilo, pridelujejo sedaj več, kot v prejšnjih zimskih mesecih in kolikor je mogoče sklepati iz podatkov prve polovice decembra, se je trgovina z vsem blagom znatno izboljšala.

BOŽIČ NI V RUSIJI PRAZNIK

Božič je bil kot vsak drugi dan. — Le malokatera cerkev je obhajala Kristusovo rojstvo.

Moskva, Rusija, 26. dec. — V sovjetski Rusiji je bil Božič kot vsak drug dan, ker je sovjetska vlada zavrgla vsako vero.

Na Božič ni bil praznik. Delo je šlo dalje kot druge dneve; šole so bile odprte in javnost ni kazala nikakih znakov, da je bil to rojstni dan moža iz Galileje.

Toda v mnogih cerkvah, ki so sprejele gregorijanski koledar, so obhajali veliki praznik. Cerkev, ki pa se drže še julijanskega koledarja, bodo Kristusovo rojstvo obhajale čez dva tedna, kot je bilo doslej v navadi v pravoslavni cerkvi.

Ves dan je v Moskvi malo snežilo. Treh zgodovinskih cerkev v Kremlju in cerkve sv. Pastila na Rdečem trgu, kjer so bile za časa carjev velike cerkvene slavnosti, se ne porablja več v verske svrhe, temveč so jih boljševiki izpremenili v muzeje.

Pod vodstvom bojovnih brezbožnih društev so bila v raznih klubih sklicana zborovanja, na katerih so govorniki označevali vero kot sovražnico proletarske vlade. Vendar pa ni bilo protiverskih parad in vernikov pri opravljanju verskih dolžnosti ni nikdo o-viral.

SEVERNI JELENI NA SVOJEM CILJU

Seattle, Wash., 25. decembra. — Veselo božično darilo so sprejeli stradajoči Eskimi ob delti reke Mackenzie na skrajnem severu Kanade, ko je junaški Andrew Bahr prignal 3000 glav severnih jelenov, katere je gonil 1200 milj daleč in se boril proti snežnim viharjem in volkovom.

Šest let je vzelo Bahru, da je prignal čredo iz Alaske in sedaj so Eskimi rešeni lakote in bodo živali redili ter bodo imeli dovolj hrane in dovolj kož za obleko.

Razen jeklene industrije pa se ni nobena druga industrija posebno dvignila in posebno v gradbeni industriji je v novembru število brezposelnih naraslo. Do decembra je ostala cena blagu skoro neizpremenjena, kupovanje pa je v primeri z lanskim letom zelo poskočilo.

Medtem ko se je izboljšanje v jeklarski industriji pričelo kazati že v novembru, je avtomobilska industrija pričela napredovati šele v začetku decembra. Lesna trgovina pa je v novembru nepričakovano nazadovala. Volnena industrija je dvignila svoje izdelovanje. Mesarski baroni pa so pričakovali mnogo več prometa, kakor ga je bilo v resnici. Dohodki farmerjev so se pri vsaj veliki suši zaradi zvišanja cen znatno dvignili nad dohodke lanskega leta.

ŽELEZNIŠKA NESREČA V KANADI

Ubitih je bilo najmanj 15 oseb. — Brzovlak je zadaj zavozil v izletniški vlak. — Premikalna naprava pokvarjena.

Hamilton, Ont., Kanada, 26. Najmanj 15 oseb je bilo ubitih ko je na božično noč zavozil brzovlak International Limited v izletniški vlak, ki je stal na stranskem tiru.

Trupla 16 žrtev so prenesli v skladišče v Hamiltonu. Ako je še kaj več mrtvih, se ni bilo mogoče dognati.

Nesreča se je pripetila na postaji Dundas, 7 milj od Hamiltona. Brzovlak je od zadaj zavozil v izletniški vlak. Brzovlak je prihajal iz Chicaga. Po prvih poročilih je brzovlak zaradi pokvarjene premikalne naprave skočil s tira in treščil v stoječi izletniški vlak.

Najmanj 30 oseb je bilo ranjenih in železniška uprava se boji, da je med razvalinami še mogoče več mrtvih. Največ žrtev je bilo v izletniškem vlatku. Potniki so bili pokopani pod dvema vozoma.

ZAPIRANJE KOMUNISTOV

Berlin, Nemčija, 26. dec. — Na božični dan je bilo obsojenih na zaporno kazen 33 komunistov.

"Glas Naroda"

Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank Sakur, President L. Benedik, Trezor.
Place of business of the corporation and addresses of above officers:
225 W. 12th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays

Na leto leto vtiha na Ameriko in
Kanado \$6.00
Za pol leta \$3.00
Za četrt leta \$1.50
Za New York na celo leto \$7.00
Za pol leta \$3.50
Za inosemstvo na celo leto \$7.00
Za pol leta \$3.50

Subscription Yearly \$6.00

Advertisement on Agreement

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvenredno nedeljo in praznikov.
Soplat podpis in osebno se ne priobčujejo. Denar naj se blagoviti
poslati po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov, prosimo, da se
nam tudi prejme bivališče naznaniti, da hitreje najdemo naslovnik.

"GLAS NARODA", 216 W. 12th Street, New York, N. Y.
Telephone: CHelsea 2-3878

DR. MAČEK V SVOBODI

Italija je v svojem pohlepu po Dalmaciji in Sloveniji
znala preslepiti nekatere hrvatske kroge, da bi imeli Hr-
vatje deveta nebesa, če bi se dlecepili od Jugoslavije in bi
postali v svoji lastni državi samostojni in neodvisni od
svojih sosedov in od vsega sveta.

Misel je bila blazna, obenem pa vabliva in je zato
dobila dosti pristašev.

— Hrvatje morajo biti neodvisni in samostojni go-
spodarji na svoji zemlji!

Ta šepet je šel od ust do ust, podžigal nezadovoljstvo
in obujal strankarsko strast, ki jo je vlada z radikalnimi
odredbami zatirala.

Marsikdo je tudi glasno zinil željo, ki se je po zago-
netnih ovinkih in s posredovanjem tajinstvenih posredo-
valcev vzbudila v lahkovernem delu hrvatskega naroda.

Tistemu, ki jo je glasno zinil, vlada ni prav posebno
prizanašala. Poslala ga je v ječo ali pa — v skrajnem slu-
čaju — tudi na morišče.

Po smrti Stjepana Radića je postal vodja hrvatske-
ga nezadovoljstva njegov zet dr. Vladimir Maček.

Vedoč, da ima za seboj veliko število svojih ožjih ro-
jakov, je postal precej gostobeseden. Vlada ga je po teh
ali onih postavah obsodila in poslala v ječo.

Zatem je vladal precej časa navidezen mir, pol po-
vršino je pa vrelo, in tajne sile so bile neprestano na delu.

Madžarska in Italija sta pričeli uvidevati, da je ju-
goslovanska vlada kos položaja in da se pod obstoječimi
razmerami ne bo završil noben prevrat. Zgoditi se mora
torej nekaj posebnega, nekaj neobičajnega, ker bi razmaja-
lo temelje Jugoslavije.

Precej dolgo sta se obotavljali in čakali, slednjič sta
se pa poslužili skrajnega sredstva.

In tako je bil z vednostjo in podporo dveh jugoslo-
vanskih sosed in s pomočjo nekaterih hrvatskih prodanih
duš (Pavelića, Perčeca, Kvaternika itd.) zasnovan in iz-
vršen atentat na jugoslovanskega kralja Aleksandra.

Peklenski naklep pa ni imel zaželenega uspeha.
Jugoslovanski narod ni zdivjal. V ogorčenju in boli
je sicer glavo sklonil, izgubil je pa ni.

Ne, Hrvatje se niso spuntali, kakor sta Madžarska in
Italija računali.

Ne, Srbi niso napravili neumnosti in slepo udarili,
pač so pa s svojo hladnokrvnostjo prekrizali račune Bu-
dimpešti in Rimu.

Ne, ni bilo niti najmanjše prilike, da bi vdrl Madžar-
i v Banat in Italijani v Slovenijo ter "osvobodili" Hr-
vatsko.

Nič tega se ni zgodilo, pač je pa Hrvate navdalo veliko
spoznanje, da niso njihovi sovražniki niti v Beogradu, ni-
ti nikjer drugje v Jugoslaviji, ampak v Rimu in v Bu-
dimpešti ter da se jih morejo uspešno otrešiti edinole v
trdni in neomajni zvezi s Srbi in Slovenci.

Do tega prepričanja je najbrž dospel tudi Vlado Ma-
ček, ki bo odslej iskal sredstev za ustvarjenje boljše bo-
dočnosti svojemu hrvatskemu plemenu in združenemu
jugoslovanskemu narodu edinole v slogi in edinosti Srbov,
Hrvatov in Slovencev.

Eksplozija stare granate.

V Nišu se je dogodila v li-
varni podjetnika Pejića nena-
vadna nesreča. Podjetje je do-
lo mnogo starega železa, da bi
ga raztopilo. Med starim že-
lezom je bila tudi stara polna
granata, ki je ni nihče opazil.
V velikem topilniškem kotlu
je ta granata eksplodirala s
strašno detonacijo. Razneslo je

peč, poškodovale zidovje, od-
40 delavcev, ki so delali v li-
varni, pa ni bil nihče ranjen.
Samo nekega vajenca so opla-
zili drobci razbite peči, njevo-
ve poškodbe pa niso nevarne.
Škoda v livarni se povprečno
ceni na 50.000 Din, krita pa bo
z zavarovalnino.

MADŽARSKA "TISOČLETNA TRADICIJA"

V teku ženevske debate o
težki obtožbi sokrivde madžarskih
zločinov se je madžarski za-
stopnik Tibor Eckhardt skli-
ceval med drugim tudi na "ti-
sočletno narodno in kulturno
tradicijo" Madžarov v Evro-
pi. Pred zbranimi zastopniki
narodov, ki so po svoji zgo-
dovinski tradiciji neprimerno
starejši in je med njimi ma-
džarski narod ravno najmlaj-
ši, seveda s tem poudarjanjem
nikakor ne dosegel učinka, ka-
kor ga je pričakoval, temveč
je nasprotno vzbudil samo ve-
sel nasmešek.

V deželi krone sv. Štefana
so prepričani, da na vsem sve-
tu ni naroda, ki bi bil Madžar-
om enak po slavi njihove na-
rodne in kulturne tradicije.
Tam verujejo s slastjo vsako
legendo za golo resnico in so v
tem duhu vzgijali ves madžar-
ski narod.

Kakor so temni izvori o pri-
hodu nezaželjenih gostov iz
srednjeazijskih step, pa je o-
hranila zgodovina iz tistih ča-
sov med drugim vendar dve
zgodovinski dejstvi, ki jih je
treba omeniti, da se v pravi
luči vidi madžarska oholost.
Prvo dejstvo je, da so bili Slo-
vani v devetem stoletju, t. j. že
pred prihodom Madžarov ele-
ment kulture s tako razvitim
jezikom, da se je v njem lahko
propovedovalo krščanstvo in
da so bile nanj lahko prevedene
vsa tedanja glavna verska in
obredna dela. Ta stvar je
pri nas in v ostalem svetu to-
liko znana, da se nam zdi ne-
umestno poudarjati jo česče,
obenem pa tako sama po sebi
umevna, da se nikoli ne pona-
šamo ž njo.

O Madžarih pa zgodovina
pripoveduje, da so kot polnagi
divjaki prihruili iz Azije in da
so bili na zelo nizki stopnji
kulturnega razvoja. Bili so no-
madi, kočujoči iz kraja v kraj
in kronist je kot posebno zani-
mitost zapisal o njih, da jedo
surovo konjsko meso, ki so ga
prej pod seboj na sedlu neko-
liko zmehčali. Verjetno je na
vsak način, da so se poslej ne-
koliko obrusili vsaj v svoji zu-
nanjosti, da pa so po svoji du-
ši ostali stari divjaki, so doka-
zali obilno v teku svetovne
vojne, ko so ob zasledbi Srbi-
je morili ne samo ranjene vo-
jake, marveč tudi dojenčke,
ženske in starce. Njihova zver-
stva so dokumentarno utovo-
ljena po francoskih italijan-
skih in švicarskih nepristran-
skih pričah ter tvorijo najtem-
nejša poglavja svetovne voj-
ne.

V ostalem pa so se vsekakor
znatno prilagodili narodom,
sredi katerih žive že tisoč let.
Od slovanskih sosedov so pre-
vzelo nošo, znaten odstotek svo-
jega besednega zaklada, nau-
čili so se jesti in še danes
pravijo obedu obed, večerji
vačora, južini užona; tudi dne-
ve v tednu so se navadili raz-
ločevati: serda, čutartek, pen-
tek, celo krmo za svoje konje
so se naučili pripravljati in ji
od tedaj pravijo sena. Glasbo
so si takisto prisvojili, našli pa
so tudi cigane, da so jo širili
po svetu.

Njihova največja junaka sta
Hrvat Nikola Zrinjski in Ja-
noš Hunjadi, ki je po materi
Srbi, po očetu Romun; njih naj-
večji pesnik Petőfi, se je v mla-
dosti pisal Petrovič, njih pče-
njak Vambery na Bamberger;
njihovi politiki so Slovaki Ko-
šut in Andrássy de Krasna
Horka, njih odlični jezikoslo-
vec Šajnović, ustvaritelj slov-
stvenega jezika pa Slovaki Pa-
zmany; generali in junaki iz
borb leta 1848—49. pa so Slo-
vak Klapka, Hrvat Damjanič,
Poljak Btem, Nemec Türr in
mnogo drugih, le Madžarov ni
med njimi. Plemstvo nosi ime-
na Čekonjič, Festetič, Pejače-
vič, Jankovič, Marič, pa tudi
Klebsberg, Wickenburg, Pal-
lavieini in Odescalchi; o Ba-
tyanyih, Erdődijih, Bethlenih
in Rakoczijih pa je ugotovlje-
no, da niso madžarskega izvo-
ra. Najodličnejša sta med nji-
mi vsekaror nadvojvoda Jo-
žef Habsburg in princ von
Windischgrätz, vrla Madžara.

Kdo bi izpod današnjih
imen še lahko razbral tisoče
in tisoče Slovanov, Nemcev,
Romunov in Židov, saj vemo,
da se izumirajoči madžarski
živelj že dobrih 50 let množi
samo s podmadžarjevanjem in
izprememba imena je v deželi
svetošefanske krone običajni
patriotični čin.

Predsednik Gömbös bi se
moral po očetu pisati Knöfper,
njegov brat, ki študira v Av-
striji, se tako piše, njegova
mati pa je rojena Weitzel in še
danes ne zna madžarski. Zato
ni nič čudnega ako so tudi v
Ženevo poslali moža, ki se pi-
še Eckhardt. Družbo mu je de-
lal Kanya de Kania, doma pa
so najbolj vpili in delali raz-
položenje za Madžarsko rasist
Meško, zapriseženi sovražnik
Slovakov Žilinski in Žid Šort-
sey. Mora se reči, da je bila
čista Arpadova kri in tisočlet-
na tradicija dokaj dobro za-
stopana.

Iz Slovenije.

Požarna nesreča.

Iz Žirov poročajo: 4. decem-
bra zjutraj okrog pol 5. je bi-
la žirovska dolina vznemirje-
na zaradi požara, ki je nastal
v vasi Goropeki, kake četrt ure
daleč levo nad Žirni. Ker je
naselje na hribu, je bil videti
odsev ognja po vsej dolini. Go-
rela je hiša vdove Sedejevega
Toneta. Ker je bilo poslopje
staro, je bilo takoj v plamenu.
Vdova in njena hčerka sta re-
šili le del borne oprave in o-
bleke ter kravo in svinjo iz
hleva. Bližnji sosedje so takoj
prihitali na pomoč, za njimi pa
obeh gasilski četi iz Dobračeve
in Žirov, ki pa nista stopili v
akcijo, ker je ogenj že opravil
svoje delo. S hišo vred je do-
tal zgorel tudi kozolec, ki je
bil tik ob njej. Pri reševanju
se je močno opekla domača
hči, ki je morala potem iskati
zdravniške pomoči. Kako je
požar nastal, še ni znano, do-
mnevajo pa, da ga je nekdo
podtaknil iz zlobe, ali pa da ga
je povzročil kak potepuh, ki
je prenočeval na kozolecu in
tam kadil.

Naši v Ameriki

ROJAKE PROSIMO, NAJ NAM
NAKRATKO NA DOPISNICI
SPOROČE SLOVENSKE NOVI-
CE IZ NASELBINE.

— Dne 24. decembra je u-
mrila v Little Falls, N. Y. do-
bro znana rojakinja Josephine
Miklaue, stara 43 let, rojena
Purnat v Bočni pri Gornjem-
gradu. V Ameriko je prišla
pred 24 leti. Zapušča 4 otroke,
dva odrasla in dva nedoletna
in moža. Pripadala je k J. S.
K. J. in K. S. K. J.

— Po šestmesečni bolezni je
preminul v Clevelandu rojak
Joseph Cvelbar. Pokojni je bil
67 let star, doma iz vasi Pre-
kopa, fara Kostanjevica in je
prišel v Ameriko pred 24 leti.
— V petek popoldne ob 2.
uri je preminul v Clevelandu
doma poznani rojak Jakob
Wahčič, star 64 let. Ranjki je
bil z doma iz fare Zdole pri
Krškem, odkoder je dospel v
Ameriko pred 30. leti.

— V ponedeljek 17. decem-
bra je med drugimi novimi
aplikanti bil sprejet k milwau-
ški policiji rojak Frank Bev-
šek.

— V torek, 18. decembra
zvečer je na svojem domu v
West Allis, Wis., preminul ro-
jak Frank Rogel, star 60 let.
Pokojni je bil doma iz vasi Li-
povec, fara Trebnje na Dolenj-
skem, ter je prišel v Ameriko
pred 31 leti.

— V Milwaukee je premi-
nula poznana bivša Calumet-
čanka Rose Stefančič. Omenje-
na, ki je bila 50 let stara, se je
preselila v Milwaukee pred
tremi leti. Njen oče je bil pred
smrtjo mnogo let oskrbnik
poljske cerkve na Calumetu.

KONGRES ČARODELCEV

V septembru se je v mestu
Dessau vršil kongres čarodel-
cev-amaterjev iz vsega sveta.
Tri dni je 150 udeležnikov ži-
velo samo svojem imenitne-
mu sportu. Čarodelstvo jim je
v vsakdanjem življenju sport
kakor je drugim ljudem golf,
nogomet itd. In cenejši magi-
ja tudi ni. Niso bili poklicni
čarodelci, nego amaterji, ki so
po poklicu trgovci, zdravni-
ki, tehniki, pravniki, uradni-
ki, znanstveniki itd. Uprav ču-
dovito je, kaj vse znajo ti lju-
dje. Po vseh kotih, pri vseh
mizah so sedeli in coprali. Pre-
izkušali so nove trike, kazali
nova rokohitstva, delali za-
pletene volje, čarali z robei,
zamenjavali kocke, goitali bi-
ljardne kroglice itd. Da na sve-
tu cenijo ta sport, so pokazali
številni brzojavni pozdravi na
pr. prince Waleskega, ki je
častni predsednik angleških

čarodelcev. finančnega mini-
stra Združenih držav in mno-
gih drugih visokih oseb. Na
kongresu je vseskozi prevla-
dovalo razburljivo ozračje, iz
katerega se je venomer čul vo-
sel smeh, ko se je posrečila po-
kazana premama, ali živahno
ploskanje, če je bil novi trik
všeč. Udeleženci so dajali po-
poldne in zvečer javne pred-
stave. Nevtrajno rokohitstvo
z roko in prsti je uprizorjalo
vedno nove premame. Umet-
nost manipuliranja se je bolj
cenila kot tehnične priprave.
V hitrosti je v resnici čaranje.
Tako na pr. je nekdo zavlil go-
rečo svečo v papir, pihnil, za-
vil in naredil, da je na videz
izginila v zraku. "Prazen ho-
kus-pokus!" se je slišalo. Te-
daje je vzel iz zraka robeč.
"Vara!" so se oglasili glasovi
iz občinstva. "Sveča je v ro-
bu!" Čarodelec pa je razpro-
strl robeč, stopil med občin-
stvo in izvlekel svečo iz telov-
nice tistega, ki je prej zakli-
cal Hokus! Tako se je godilo
iz dneva v noč, od jutra do ve-
čera, vsepovsod so stali in co-
prali. Najlepši pa je konec
kongresa. Kakih deset najbolj
neuganih je pilo v majhni
krečni do 4. zjutraj. Kar se je
pokazalo oko postave v podo-
bi dveh stražnikov, da bi jih
postavila na cesto "Oprostite,
gospod nadzornik; jajce ima-
te pod čepico!" "Ej, g. nad-
zornik, v suknjič imate celo
igro kvart!" "In sedem zele-
nih robečev pod pazduho!" Ta-
ko se je vsipalo od vseh strani
nad stražnika. Bila sta v naj-
večji zadregi, naposled pa sta
vendarle obvladala neugnano
čarovniško družbo. Dva sta se
dala celo prostovoljno vkleni-
ti in odpeljati. Toda nista še
prišla do vrat in bila sta zopet
prosta spon ter iznova čarala.

IZUMITELJI OVRTATNICE

Kot izumitelje ovratnice
smatrajo Hrvatje po katerih je
ovratnica dobila tudi svoje
mendarodno ime, kravata.
V dobi tridesetletne vojne in
tam okrog hrvaški vojaki v ce-
sarski armadi niso zbujali po-
zornosti samo s svojim izred-
nim pogumom, temveč tudi s
pisanimi ovratnicami, ki so bi-
le pritrjene okrog vratu z voz-
lom. Vojaki so imeli takšne o-
vratnice iz navadnega blaga,
častniki in dekleta pa iz svile.
Te pisane ovratnice so nemški
kmetje in meščani imenovali v
svojem dialektu "krovote" in
iz tega je nastala beseda "kra-
vata". L. 1660. so službovali
hrvaški najemni vojaki tudi v
Parizu. Parižanom so njih o-
vratnice zelo ugajale in ni tra-
jalo dolgo, da so jih začeli že
sami nositi. Iz Pariza se je
kravata osvojila Francijo in
od tod polagoma ves svet.

Peter Zgaga

Današnje ženske niso videti
mlajše, nego so v resnici, tem-
več so videti le mlajše nego
ženske prejšnjega pokolenja.

Ko je pevka končala peti,
so obkolili poslušalci njo in
njenega očeta ter obema nav-
dušeno čestitali.

— Zakaj pa tudi očetu?
— Ker je gluh.

Da nima ženska v poklenem
delu nobenega časa za to, da bi
se čutila nesrečno, je le slaba
tolažba za to, da nima tudi ča-
sa za srečo.

Neki Anglež je dejal:
— Vsaka ženska zgubi po
tretjem kozareu whiskyja od-
pornost napram vsakemu mo-
škemu.

Spodobna ženska pa popi-
je samo dva kozarca whiskyja.

Sloviti francoski slikar Ho-
race Bernet se je nekoč peljal
iz Pariza v Versailles.

V njegovem oddelku sta se
vozili tudi dve stari devici,
katerih še nikoli ni videl. Ven-
dar sta ga oni dve poznali.

Najprej sta ga nekaj časa
motrili, nato pa sta začeli de-
lati opazke zaradi slikarjeve
vnanjosti. To je slikarja uje-
zilo.

Ko je vlak zavozil v predor
St. Cloud, je bila v vagonu po-
polna tema. To priliko je slikar
izrabil, da se je dvakrat slast-
no emoknil na roko.

Ko je vlak prevozil zopet na
svetlo iz predora, je opazil, da
sta se ženski oddaljili od nje-
ga in sta tudi molčali.

Obtoževali pa sta druga
drugdo, da je dovolila poljub
slikarju.

Ko se je slikar kmalu nato
pripravil, iz zastopi, je bil sil-
no vzradočen nad zadrego
svojih ženskih sopotnic.

In preden je zapustil vlak,
jima je prav prijazno dejal:

— Častiti moji sopotnici, ne
bom si delal skrbi zaradi tega,
katera izmed vaju me je polju-
bila, dobrotnici rečem samo:
"Hvala lepa!"

Dve duši bivata v prsih vsa-
ke ženske: ena, ki si želi domi
krasiti z lepimi drobnarijami,
in druga, ki se upira, da bi bri-
sala prah z njih.

Rojak me prosi, naj objavim
sledenjo

**Pridigo nepoboljšljivim žup-
ljanom izpod Nanosa,**
ki jo je imel laški duhovnik,
kateri je za silo lomil sloven-
ščino:

Luba moja krsanska poslu-
savs!

Jest ga bom lepu popridigu,
kaj se ga je mene sajnu dons
pu nos.

Men se ga je sajnu, de ga je
mene poklien gspud Buk gor
na nebesa.

Ma me ga je prasu:

— Lub moj sinjor paroko,
kaku ga ti passes mojga ovse
tam dol pod Nanos?

Ma jest ga nisem imela no-
ben kurajs, puvedat na pravi-
sa; ma jest ga bla tik.

— Ma sinjor paroko, me ga
je se enkrat hdu prasu; koku
ga ti passes mojga ovse tam
dol pod Nanos?

Ma jest sem ga biv se ena
volta tik.

— Adesso, me ga je pogle-
dov sinjor Buk se prav grdu.
Pa ga je zagrmov:

— Sinjor paroko! Kuku ga
ti passes moje ovse tam dol pod
Nanos?

Ma jest sem ga dubu paura,
ma sem se stresu; ma sem ga
povedu na pravisa.

Jest sem ga reku: Luba mo-
ja sinjor Bok; kaku ga sem
paset toja ovsa, tam dol pod
Nanos, ker si mi ga dav sama
osu pa sama kozu. — Amen!

DENARNE POŠILJATVE

Denarna nakazila izvršujemo točno in zaneslji-
vo po dnevnem kurzu.

V JUGOSLAVIJO		V ITALIJO	
Za \$ 2.30	Din. 100	Za \$ 9.35	Lir 100
\$ 5.35	Din. 200	\$ 18.25	Lir 200
\$ 7.50	Din. 300	\$ 44.60	Lir 500
\$ 12.—	Din. 500	\$ 88.20	Lir 1000
\$ 24.—	Din. 1000	\$ 176.—	Lir 2000
\$ 47.50	Din. 2000	\$ 352.—	Lir 4000

KER SE CENE SEDAJ HITRO MENJAJO SO NAVEDENE
CENE PODVRŽENE SPREMENBI GORI ALI DOLI

Za isplačilo večjih zneskov kot zgoraj navedeno, bodisi v dinarjih
ali lirah dovoljujemo še boljše pogoje.

ISPLAČILA V AMERIŠKIH DOLARJIH

Za isplačilo \$ 5.— morate poslati	\$ 5.75
\$ 10.—	\$ 10.85
\$ 15.—	\$ 16.—
\$ 20.—	\$ 21.—
\$ 40.—	\$ 41.25
\$ 50.—	\$ 51.50

Prejemnik dobil v starem kraju isplačilo v dolarjih.
Nujna nakazila izvršujemo po Cable Letter za pristojbino \$1.—

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
"Glas Naroda"
216 WEST 12th STREET NEW YORK, N. Y.

ALI STE ZAVAROVANI?

ZA SLUČAJ BOLEZNI, NEZGODE ALI SMRTI? AKO ŠE NISTE,
TEDAJ VAM PRIPOROČAMO

JUGOSLOVANSKO KATOLIŠKO JEDNOTO V AMERIKI.

kot najboljšo jugoslovansko bratstvo zavarovalnico, ki plačuje

NAJBOLJ LIBERALNE PODPORE SVOJIM ČLANOM

Ima svoje podružnice akoro v vsaki slovenski naselbi-
ni v Ameriki. Posluje v 17. državah ameriške Unije.
Premošnje nad \$1,500,000.00. — Za vsakotistev nove-
ga društva nudimo 5 odraslih oseb.

Vprašajte za pojasnila našega lokalnega tajnika ali pišite na:—
GLAVNI URAD J. & K. J. ELY, MINNESOTA

SILVESTROVO MALE SNEŽINKE

Cena
DR. KERNOVEGA BERILA
JE ZNIZANA
Angleško-slovensko
Berilo
ENGLISH SLOVENE READER
STANE SAMO
\$2
Naročite ga pri —
KNJIGARNI 'GLAS NARODA'
216 WEST 18th STREET

GORA LEZE...

ROMAN IZ ŽIVLJENJA
ZA "GLAS NARODA" PRIREDIL: I. H.

55

— Gospod Purčeler! Ravno je prišla dekla po dvorišču, se smeje vsem poslom in pravi, da ostane. Ali je to res, gospod Purčeler?

— No, seveda! Smilila se mi je. Ženske vendar ne moreš pognati od hiše in jo vreči na cesto ponoči in v megli. Tebi ne očitam ničesar. Misli si dobro. Toda sedaj bodi enkrat pameten! S tem mi boš napravil uslugo. Torej! Ali želiš še kaj?

— Da! — pravi Matej z izpremenjenim glasom. — Oče me potrebuje, ker je hrib zopet pričel rogoviliti. Še danes moram domov!

— Kaj? Sedaj na pomlad! — vzroji Purčeler. — Kako pa si naj opomore, ako mi pobegnejo ljudje, ko se delo komaj prične? Zakaj pa plačam hlapca? — Purčeler je najbrže pozabil, da je svojemu oskrbniku že od Svečnice dolžan plačo. — Iz tega ne bo nič! Ti ostaneš!

— Mi je žal, gospod Purčeler, toda moram domov! — odvrne Matej mirno. — Izgovoril sem si, ko sem nastopil službo. Jezno premišljuje Purčeler.

— Ali je res tako slabo tam gori?

— Če je mogoče kaj pomagati, se mora pomagati, predno naraste voda!

— Naj bo, zaradi mene! Kaj pa misliš, kdaj moreš zopet priti?

— Prvo uro, ko me bo oče mogel pogrešiti. — S tresočo roko mečka Matej klobuk. — Toda nekaj moram prositi! Purčelerja mine potrpljenje.

— Kaj pa zopet?

— Da bo Cili odpovedana služba, predno se vrnem!

— Sto črnih peklenščkov!

— To moram zahtevati. Ako hočem ljudi trdno držati v svojih rokah, moram pri njih imeti ugled. Moja beseda mora veljati!

— Tako? Jaz pa naj bi ne bil nič pri hiši?

Purčeler udari s pestjo po mizi.

Tedaj pa se na pragu spalnice prikaže Karolina vsa blede ter zapre za seboj vrata.

— Tone! Otroci spi. Pazi vendar malo!

— Tako? Pazi! Na vse ljudi v hiši moram paziti! Za mene pa se nikda ne zmeni! In vsaka sitnost pride vedno samo na mene. — Z naraščajočo jezo se Purčeler obrne k Mateju. — Nikar si toliko ne domišljuj! Ti!

— Pomirite se, gospod Purčeler! — pravi Matej. — O tej stvari se moreva pomeniti še drugič.

— Cele nuemnosti se nisi smel dotakniti! Prihodnjic se ne mešaj v stvari, ki ti niso nič mar!

— Toda Tone, — pravi Karolina. — Ne govori vendar tako z Matejem! Zaradi nas tega vendar ni zaslužil!

— Seveda! Kaj pa da, se v volno ga bom vzel, ker mi je napravil vso to jezo! Kdo pa je v resnici kriv vsega tega? Ti! Nikar me tako ne gle, ti pravim! Mrzlega pogleda ne prenesem!

— Gospod Purčeler! — prosi Matej, ki mu je bil glas še komaj pokoren. — Napravite mi edino uslugo in ne vlečite v to stvar še vaše gospe. Saj je mogoče, da nisem imel prav! Pustimo vse to! Lahko noč, gospod Purčeler!

Matej hoče k vratom.

— Ne tako! — zakriči jezo Purčeler. — Ali mogoče misliš, da se pred ženo ne upam pokazati svoje barve? Tak, hvala Bogu, še vedno nisem! — S tresočimi pestmi vleče za svojo vestjo in stopi pred Karolino. — Ni dovolj, da imam prepir v hiši! Sedaj mi moraš še vse posle med seboj zbegati! Ker ne veš, kako je treba postopati z ljudmi.

— Gospod Purčeler! za božjo voljo! — oporeka Matej. — Pojdite, se pogovoriva spodaj.

Purčeler ga ne sliši in zakriči na ženo:

— Ubogi ljudje delajo ves dan in imajo pravico zahtevati, da jim da gospodinja prijazno besedo.

— Toda Tone, — odgovori Karolina mirno, — dobro besedo sem še vedno dala našim ljudem in od srca.

— Tako? Kaj pa delaš s Cilo? Kaj ne, sedaj ti udarja kri v glavo! Zakaj pa ti je ravno to dekle vedno na poti? Ali morda misliš, da si kaj boljšega?

Matej se zgane, kot bi ga kdo z bičem udaril v obraz.

— Tako se ne sme postopati z ljudmi! Me razumeš! — kriči Purčeler na Karolino. — In če punči v jezi pride kaka neumnost, ji ne smemo zameriti. Slednjič pa Cila ni rekla nič drugega kot žalostno resnico: da je vsaka druga boljša za mene kot pa ti! Toda to je moja krivda. Kaj pa je temu-le treba posezati vmes s svojimi robotimi besedami in punco kar takoj pognati iz hiše! Še tega je treba! Cila je še edina, ki mi privoščijo veselo besedo. — Purčeler utihne ter debelo pogleda svojo ženo.

Karolina stopi k Mateju ter mu ponudi roko.

— Hvala ti, Matija! Nikdar si nisem mislila, da je še kdo na svetu, ki se bo zavzel za mene!

— Gospa Purčeler! Marija in Ježef! Prosim vas — jec-lja Matej in izpusti njeno roko.

Karolina mu prikima in hoče oditi iz sobe. Purčeler pa ji zastavi pot.

— Ti! Take neumnosti si prepovem! Če ne veš, s kom moraš držati, te moram zopet enkrat razločno opomniti, na koga se že en teden tako držiš! — Resni pogled, katerega upre vanj, ga še bolj raztogoti. — Nikar me tako ne glej! Drugače se more takoj zgoditi. — Purčeler skoči proti Karolini in dvigne pest.

Železna roka ga zgrabi za njegovo roko.

— Poba, ti! Polomim ti kosti!

Purčeler stoka vsled bolečin.

Nekaj sekund vlada v sobi molk. Nato pa pravi Karolina:

— Pusti ga, Matej! Saj ne ve, kaj dela!

(Dalje prihodnjic.)

PROTEST PROTI VERSKIM OMEJITVAM

Pogled na protestno zborovanje v Los Angeles, Cal. Tamkajšnji katoličani so protestirali proti odredbam ki jih je izdala mehiška vlada proti mehiškim katolikom.

NEWYORŠKI PABERKI

Bilo je v starem kraju v dav-pravit, da so ljudje slišali praviti, da so ljudje slišali svojega župnika pridigovati na Novega leta dan tako-le: Danes bomo premišljevali, kako teleta teko in pa, kako bomo začeli kleti. V novi slovenščini se ta pridiga drugače sliši, namreč: kako ta leta teko in pa, kako bomo začeli k letu.

Tako hočem sedaj tudi jaz malo razložiti, kako nam je potekalo leto, ki gre sedaj k svojemu koncu.

V tem letu sem opazil v ameriških listih, da bo letos čisto za gotovo konec sveta. Tako-le nekako v mesecu septembru bi se bili morali pogrezniti. Pa ti krivi preroki, ki so s takimi knjigami zaslužili precej denarja od lahkovernih ljudi, so se zopet pošteno vrezali, ker svet še danes stoji in se suče okrog svoje osi kar naprej.

Koncem meseca maja nas je zapustil brat Akurzij, vsem Newyorčanom dobro poznan aranžer cerkvenih prireditvev (in marsičega drugega) cerkvi v korist. Sprejel sem od njega božične pozdrave iz Lemonta, kjer je zelo zadovoljen.

Praznovali bomo v januarju zlato poroko Mr. in Mrs. Vilar iz Brooklyna, ki je pred kratkim zapustil na tem svetu svojo ženo, sam pa se preselil v boljše življenje.

V juliju je obiskal Osmo čisto generalni vizitator iz samega Rima, Poljak Very Rev. Benjamin Ryzinski. Ob tisti priliki se je predstavila hišna klavzura tako, da je le nekaj prostorov ostalo v klavzuri. Večinoma pa je hiša dostopna za slučaj potrebe in dela ženskim delavkam, ki se na hišna dela najbolj razumejo. Od tistega časa imamo tudi žensko kuharico, Miss Mino Zabret, sestro Mrs. Rose Ovce. Gospod župnik ji je dal časten priimek: kraljice Osme!

Poleti so nas obiskali kar naenkrat trije duhovniki: Rev. Ludvik Kužnik, doma iz Clevelanda; Rev. Julij Slapšak, kaplan pri Fathru Omanu; Rev. Edvard Gabrenja, sedaj župnik v Detroitu.

V tem letu smo ustanovili mladinski cerkveni zbor, ki si čisto narašča po številu počasi, toda vztrajno!

Še mnogo bi lahko povedal novic in kar se tiče napredovanja naše fars v tem letu, pa moram vsaj nekaj razodeti svojim čitateljem, "kako bomo začeli k letu". Vseeno bi še rad omenil, da se nameravamo zahvaliti za vse doberete tega leta s prireditvijo "Silvestro-vega večera".

Program tega večera bo kakor

je vsako leto navada; le ena točka bo izpadla, pa ie more-mo pomagati.

Tukaj v New Yorku je živel takomenovani "neumni Tonček"; v resnici pa je bil bolj pameten kot je izgledal. To ime se ga je prijelo zato, ker je na vseh prireditvah, kjer je bil, neprestano plesal po tleh, po mizah, po stoli, sploh povsod, le po stropu ne. Otrokom je bil kakor na sejmju kupljena igrača; vse se je trlo okrog njega in bila je čisto svojevrstna skupina v dvorani, kadar je on nastopil s svojim "programom", okoli njega pa živ-zav in drugi občudovalci nenavadnega programa.

Kar naenkrat pa je zginil iz New Yorka. Po par dnevih se je zvedelo, da na Ellis Islandu čaka na italijanski veleparnik "Rex", ki ga je vzel s seboj v Italijo in praznuje sedaj Silvestrov večer v Trstu. Eno le-po navado je pa imel; kadar je bil kaj malo natrkan, se je za-telek z zaupanjem na Osmo čisto, kjer sem ga parkrat našel zjutraj v cerkveni klopi spečega.

Radi "Silvestrovega večera" hočem pojasniti mladini v prid, kaj sem doživel pred par leti na neki newyorški ulici. Vračal sem se z neke prireditve na Novega leta večer, na kateri sem igral s svojim orkestrom, proti domu. Pri drevesu zagledam prislono mlado dekle, ki je komaj na nogah stala. Ko ji hočem pomagati, se je zrušila kakor razvalina po tleh. Imel sem dosti truda, da sem jo zvelel na njen dom v bližini. V kaki veliki nevarnosti je eno mlado dekle v takem slučaju, si lahko vsak misli. Zadnji teden sem pa imel drug podoben "paberek". Vozil sem se po newyorškem Down Town — (Dolnje mesto) — s svojim avtom. Kakor veša v luč sili, tako je neki stari človek šel proti meni, dasiravno sem "plezal". Padel mi je naravnost pod kolesa. Ko sem ustavil, misleč, da je mrtev, sem ga pobral nepoškodovanega, toda videl sem, da je pijan do smrti. To sta le dva vzgleda, ki jih povem zato, da imate pred očmi nevarnosti, ki jih lahko povzroči nezmerno uživanje alkoholnih pijač.

In kako naj začnemo k letu? Predvsem si postavimo pred oči cilj, da hočemo v tej krizi složno delati in sicer na vse načine, ker le v tem bomo imeli vidne uspehe. To leto naj nam bo ogledalo, v katerem vidimo dobre in slabe strani svojega dela. Kar je bilo dobrega, izpopolnimo, kar pa slabega, iztrebimo!

BLAZNIKOVE Pratike

za leto 1935
IMAMO V ZALOGI

Cena 25c

s poštino vred.

"Glas Naroda"

216 West 18th Street
New York, N. Y.

Na Osmi nameravamo imeti lep začetek novega leta. Dne 13. januarja imamo slovesno blagoslovljenje novih orgel, ki so večinoma dar srebrnoporočencev, Mr. in Mrs. Henry Schier. Ko prideta na Silvestrov večer na Osmo, se bomo kaj več o tem pogovorili. Pričakuje se mnogo botrov, ki se že oglašajo. Slavnost pa posejijo imenitni gosti iz vseh strani.

Kot je upati, bodo tudi naši bolniki praznovali Novo leto ozdravljeni. Mrs. Jerman je že hotela kar oditi iz bolnišnice, tako dobro se že počuti. V Januica, L. I. pa je Mrs. Skulj srečno prestala precej težko operacijo in je dobro razpoložena. Mrs. Mary Jazbec, mati Mrs. Jermanove, ni mogla svoje hišne nič obiskati, ker je bila sama v bolniški postelji, vrhutega čuva dve vnukinji, dokler mati ne pride iz bolnišnice. Mrs. Habjan na drugi cesti je že istotako pokonci; precej dolgotrajna bolezen jo je nekoliko zdelala.

Par tednov je že, kar mi je uredništvo "Glas Naroda" prostor za moje "Newyorške paberkke" omejilo. Par ljudi me je že vprašalo, čemu v primeri s prejšnjimi tedni tako malo pišem. Taka je, da ne morem vsem ugoditi. Nekateri bi radi mnogo, drugi le na kratko; nekaterim je pa sploh vsaka vrsta odveč. Jaz pa se ne bom oziral na nič drugega kakor le na dober namen, ki ga imam pri pisanju paberkov v korist naselbine.

Povedali so mi mnogi, kako zelo jim je všeč, da pišem "newyorške paberkke", da vsaj vedo, kako živi naša naselbina in kaj se v njej dogaja in poraja. Da bi mi pa paberkov zmanjkalo, se pa kar ne bojte! Nimam zastoj dol-gih uses.

"Glas Naroda" pa ni le za našo naselbino, marveč za vso slovensko Ameriko, zato se tu-

SLOVENIC PUBLISHING CO.

TRAVEL BUREAU

216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.

PIŠITE NAM ZA CENE VOZNIH LISTOV, REZERVACIJO KABIN, IN POJASNILA ZA PO-TCVANJE

SHIPPING NEWS

29. decembra:
Ile de France v Havre
2. januarja:
Aquitania v Cherbourg
3. januarja:
Manhattan v Havre
4. januarja:
Europa v Bremen
5. januarja:
Lafayette v Havre
Rex v Genoa
6. januarja:
Majestic v Cherbourg
11. januarja:
Bremen v Bremen
12. januarja:
Champlain v Havre
Vulcania v Trst
16. januarja:
Washington v Havre

18. januarja:
Olympic v Cherbourg
19. januarja:
Ile de France v Havre
Conte di Savoia v Genoa
25. januarja:
Europa v Bremen
Berengaria v Cherbourg
26. januarja:
Lafayette v Havre
30. januarja:
Manhattan v Havre
2. februarja:
Champlain v Havre
Rex v Genoa
6. februarja:
Olympic v Cherbourg
9. februarja:
Bremen v Bremen
Ile de France v Havre
13. februarja:
Conte di Savoia v Genoa
14. februarja:
Washington v Havre
15. februarja:
Berengaria v Cherbourg
21. februarja:
Saturnia v Trst
22. februarja:
Europa v Bremen
Olympic v Cherbourg
23. februarja:
Champlain v Havre
27. februarja:
Manhattan v Havre
Rex v Genoa

Ta GLOBUS

kaže v pravem razmerju vodovje in suho zemljo. Na njem so vse izpremembe, ki so posledica zadnjih razkritij. Ta globus bo odgovoril na vsako zemljepisno vprašanje, bodisi odraslim, bodisi učeči se mladini. S tem globusom vam je pri rokah svet vzgoje in zabave.

KRASNO BARVAN

TRPEŽNO IZDELAN

V premeru meri globus 6 inčev. — Visok je 10 inčev.

MODERN VZOREC

KRASEN PREDMET, KI JE KULTURNE VREDNOSTI ZA VSAK DOM

CENA S POŠTINO VRED

\$2.50

ONI, KI IMAJO PLAČANO NAROČNINO ZA

"GLAS NARODA", OZIROMA SE NAROČE.

GA DOBE ZA —

\$1.75

"GLAS NARODA"

di ne moremo pritoževati, da bi vanj pisali le "newyorške paberkke".

Za drugo leto vam obljubim, da hočem pisati in delati po svoji najboljši volji v korist Slovencev. Srečno Novo leto!

Jerry W. Koprivšek.

aročite se na "GLAS NARODA", največji slovenski časnik v Združenih državah.

"GLAS NARODA"

zopet pošiljamo v domovino. Kdor ga hoče naročiti za svoje sorodnike ali prijatelje, to lahko stori. Naročnina za stari kraj stane \$7. V Italijo lista ne pošiljamo.

ALI STE ŽE NAROČILI SLOVENSKO-AMERIKANSKI KOLEDAR ZA 1935? — STANE 50 CENTOV. — NAROČITE GA ŠE DANES